

rende, at alle, som har mulighed for at gennemføre en kompetencegivende ungdomsuddannelse, også skal have den mulighed.

Thomas Adelskov (S):

Andelen af befolkningen mellem 30 år og 64 år, der fik en videregående uddannelse, steg under den tidligere regering med 26 pct. fra 1992 frem til 2001, fordi der var lagt en klar målsætning om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skulle have en kompetencegivende uddannelse. Det er en målsætning, som jo deles af både fagbevægelse og erhvervsliv, og i dette land bryster vi os af, at uddannelse er det råstof, som skal drive os frem.

Kl. 15.40

Jeg har derfor et spørgsmål til undervisningsministeren: Når finansministeren siger, at nu skal det altså være slut med, at der er vækst på SU-området, betyder det så, at nu mener regeringen, at det niveau, den andel af en ungdomsårgang, der på nuværende tidspunkt går gennem en ungdomsuddannelse eller tager en videregående uddannelse, er fin, den behøver ikke stige mere? Vil det sige, at regeringen sådan set ikke har ambitioner om, at der er flere, der skal gå gennem en uddannelse, hvad enten det er ungdomsuddannelse eller videregående uddannelser, end på nuværende tidspunkt i dag? Har man overhovedet ingen ambitioner på det område?

Bjarne Laustsen (S):

Jeg skal indledningsvis takke hr. Thomas Adelskov for, at der blev stillet to spørgsmål i onsdagsspørgetiden, for så får jeg jo mulighed for at kommentere ministerens tidligere besvarelse. Der blev spurgt, om ikke jeg var ærgerlig over, at vi ikke var med i flerårsaftalen for de tekniske skoler. Nej, bestemt ikke. Vi er ikke ærgerlige over ikke at have deltaget i en nedskæringspolitik inden for uddannelsesområdet. Det er tværtimod et kerneområde for os, hvor vi gerne ser, at der sker noget mere. Jeg forstår så, at ministeren sætter lighedstegn mellem besparelse og fornyelse.

Men det undrer mig meget, for regeringen må da have et forslag til, hvordan de sidste af en ungdomsårgang kommer ind og får en uddannelse i stedet for, at de er på kontanthjælp ude i kommunerne. Jeg kan ikke forstå, at regeringen ikke sørger for, at der bliver et uddannelses tilbud til dem. Det kan være en reel lærlingeuddannelse, det kan være på SU. Hvad vil regerin-

gen gøre for at få de sidste med? Det er jo her, man kan opnå en besparelse.

Men jeg forstår så, at man ikke kan få regeringens venner i Arbejdsgiverforeningen til at afsætte de praktikpladser, der er nødvendige for at kunne gennemføre projektet, og det er på det område, jeg synes, at regeringen mangler en helt klar politik.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Nu skal jeg skynde mig at sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg sådan set ikke spurgte, hvorvidt hr. Bjarne Laustsen var ærgerlig over ikke at være med i flerårsaftalen. Jeg konstaterede, at hr. Bjarne Laustsen udtrykte en klar tilkendegivelse af, at Socialdemokratiet ærgrede sig over, at man ikke kendte sin besøgstid og var med til at sikre en økonomisk stabilitet for erhvervsskolerne.

Lad mig, når hr. Bjarne Laustsen bryster sig af, at man i Socialdemokratiet ikke vil være med til nedskæringspolitik på erhvervsuddannelsesområderne, minde om, at vi faktisk har vendt skuden med den flerårsaftale. Den tidligere regering gennemførte lige præcis en nedskæringspolitik over for erhvervsskolerne, og det er den nedskæringspolitik, vi med flerårsaftalen har fået vendt og fået rettet op på. Det kan jeg godt forstå at hr. Bjarne Laustsen ærgrer sig over ikke at være med til, for dermed har han ikke medindflydelse på en udmøntning af flerårsaftalen.

Men heldigvis var der andre partier her i Folketinget, som kendte deres besøgstid, herunder Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti, og det takker vi meget for. Det tror jeg faktisk også at erhvervsskolerne er meget taknemmelige for. Jeg tror også, at ikke mindst de unge er meget glade for at sikre, at de uddannelsesmuligheder, som de selvfølgelig har krav på, er til stede. De har fået bedre vilkår med flerårsaftalen.

Jeg er nemlig helt enig med hr. Thomas Adelskov i, at uddannelse er et stadig vigtigere og vigtigere konkurrenceparameter, og derfor skal vi selvfølgelig sikre, at vi har et uddannelses tilbud til de unge, og at vi løbende sikrer, at det uddannelses tilbud modsvarer de krav, der stilles til uddannelserne.

Hr. Thomas Adelskov spørger: Hvad er så regeringens ambition? Som jeg nævnte før, går vi ikke så meget op i de her meget fastsatte procenttal. Det er jo ikke procenttallene, der er det afgørende, for det handler om mennesker, og det handler om at sikre, at alle unge, som har